

[Valdemar Thomsen.]

Vilhelm Lassen i sin Tid gav Bønderne det Raad, at de skulde lære at staa paa egne Ben, og han fortsatte i sin Tale:

„I de sidste 12—13 Aar har danske Bønder desværre haft rig Lejlighed til i afgørende Situationer — jeg skal her blot pege paa Kronestigningen, Valuta- lov og Gældssaneringsobligationer — at mindes det gammelkendte Ord: „Vor- herre bevare os for vore Venner“.“

Videre gør jeg opmærksom paa, at 4 kendte Venstremænd i Randers Amt, der- iblandt Formanden for en Kredsorganisa- tion, for kort Tid siden som Protest imod et Overfald paa Knud Bach, for øvrigt fra det ærede Medlem Hr. Knud Kristensens Side, efter at de 4 Herrer havde forsikret, at de havde stemt venstre alle deres Dage, skrev:

„Mange af Venstres saakaldte bedste Mænd har — efter vor Opfattelse — svigtet deres Opgaver over for Land- bruget, og de er gaaet ind for og arbejder for Ting, som de enten skulde holde Fingrene fra eller ogsaa gaa rent imod. Det er det, vi har ønsket at paatale her.“

Indsigelsen sluttede:

„Da L. S. er den eneste virkelig be- tydende Landbrugsorganisation, vi har, protesterer vi imod, at Folketingsmand Knud Kristensen søger at tilsmudse saa- vel den som dens Førstemand.“

Naar det af de fire Underskrivere siges, at L. S. er den eneste betydende Landbrugsorganisation, menes der selv- følgerlig med Hensyn til at skabe Respekt for Landbrugets Krav. For mig er disse Udsagn et Vidnesbyrd om, at disse Mænd for længst er klar over, at kun Magt under en eller anden Form kan skabe Lydhørhed for Landbrugets Krav, og den Forargelse, der lægges for Dagen, skyldes saare for- staaeligt, at Partiets Rigsdagsmand for Amtet ikke kan eller ikke vil forstaa, at saadan er det.

Jeg skal, endskønt det er fristende, undlade her at komme nærmere ind paa et aabent Brev fra Hr. Skrumsager, Visby Hedegaard, hvori han spørger Hr. Hauch, hvornaar man paatænker at bringe Land- brugets Nødværgeret i Anvendelse.

Lad mig sluttelig her pege paa, at Landbrugets Ønsker og Forhaabninger i saa Henseende, altsaa om en mere klar og mere haandfast Politik, begynder at tage Form. Jeg kan her henvise til et Foredrag, som P. Pinstrup, Sørup, gamle Pinstrups ældste Søn, holdt engang i September Maaned. Pinstrup foreslog her, at Produk-

tionssammenslutningerne, navnlig Mejerier- nes og Slakteriernes Vedtægter, ændres saa- ledes, at Ledelsen af disse faar fuldstændig Raadighed over Produktionen, og da har vi, udtalte Pinstrup ved denne Lejlighed,

„naaet det Maal i Spidsen for dansk Landbrug at have Mænd, der med Magt og Styrke kan tale Landbrugets Sag, naar de gaar til Forhandlingsbordet, og da har vi til Værn for de 1 000 Hjem dannet det stærkeste Bolværk, der vil kunne hindre enhver Regering i at øve Uret mod Land- bruget.“

Det er jo Styrken i det Landbruget skal ikke tilrane sig noget paa andres Be- kostning, men hindre, at der øves Uret. Ved Slutningen af sin Tale kommer Pin- strup ind paa den politiske Side af Sagen. Han sagde:

„Endnu en Opgave ligger der for danske Bønder at løse: at skabe et Parti paa Rigsdagen, der stærkt og sagligt vil gaa ind for politisk at skabe den Ligeret mellem Erhvervene, som det er nødven- digt for Bondestanden at kræve, og som det er nødvendigt for Landet at have, men det maa være Folk, der erkender, at skal Bondestanden nogen Sinde komme til at betyde noget politisk, da maa Bonden lige saa vel som andre Erhverv her i Landet have baade Ret og Pligt til at kræve Ligeret med de Midler, man raader over.“

Ja, netop med de Midler, man raader over. Formen og Fremgangsmaaden kan ikke være ens for Lønarbejdere og Bønder, det er noget, der siger sig selv. Formen maa for Bonden rette sig efter de særlige Forhold, hvorunder han arbejder og virker, men — og det vil jeg holde paa til det sidste, for det er forsvarligt — det maa være paa en Maade, som virkelig skaber Respekt for Landbrugets Krav. Det vil selvfølgelig have Betydning, om Bonden paa den Maade, som det her er tænkt, bliver Tredie- mand ved Forhandlingsbordet, og det var vel for øvrigt heller ikke for de nuværende Regeringspartier det værste, der kunde ske.

Jeg har nu udførligt gjort Rede for det, der ligger til Grund for den Brydning, der saavel erhvervsøkonomisk som politisk ofte giver sig voldsomme Udslag, hvor Landmænd mødes, og som før eller senere i endnu højere Grad, end Tilfældet har været, vil præge Partidannelsen her i Tin- get, og det vil ogsaa blive afgørende for, om Udviklingen skal løbe parallelt med den vi kender fra det øvrige Norden, eller om den skal ende i den spanske Sump. Dette Spørgsmaal vil under alle Omstændigheder